

er Noget, jeg saavidt muligt vil hævme. Netop for nærværende Tid er der Fare derfor, man bør søge at imødefomme den.

Tfæhning: Leilighedsvis for nogen Tid siden udtalte jeg mig imod $\frac{1}{101}$ Deel Repræsentation for Færøerne, og jeg kommer nu for at indfrie de Ord, som jeg sagde dengang, at jeg, naar Leilighed gives, skulde søge at oplyse hvorfor. Det ærede Medlem, som sidst satte sig ned, forekommer det mig, gif ud fra almindelige Anskuelser, som bragte ham til i det Hele taget at vilde undgaae en Organisation, som, om den ogsaa kunde passe Færøerne, skulde give et skadeligt Exempel. paa, hvorledes man kunde organisere en Provinds med en vis Grad af Selvstændighed. For at dette skadelige Exempel ikke skulde gives, forekommer det mig, at han især modsatte sig den Foranstaltning, som vi gaae løs paa at see indført paa Færøerne, som ikke passer heri Thinget at see denne svage, og, som jeg troer, det skulde lykkes mig at bevise, skadelige Repræsentation her. Det ærede Medlem lod til at mene, at vi, som tragtede efter en anden Maade at samle Staten paa, i Virkeligheden ikke ønskede at samle Staten, ikke ønskede at bringe den til at være en Heelhed, og vi derimod påaastaae, at vi søge at bringe den til at blive en Eenhed, men vi ville ikke flemme den sammen, vi ville ikke bruge Magten, vi ville lade de naturlige Individualiteter bestaae, og det ærede Medlem har givet mig en god Anledning til at følge ham paa Exemplerne Bei, som han har taget udenfra, thi hvad har England f. Ex. gjort med Canada, efterat det har gjort den sørgelige Erfaring med Nordamerika? Har det hentet en canadensisk Repræsentant til det engelske Parlament (Wegener: Det passer ikke). Det passer vistnok ikke for det ærede Medlem, men det har jeg heller ikke ventet, thi det vilde, dersom det passede for det ærede Medlem, virke meget skadeligt paa hans hele Fremstilling. Det ærede Medlem har foreholdt os Grundloven, men jeg frygter for, at han har læst Grundloven feil, thi der staaer ikke et Ord derom i Grundloven (Wegener: Danmarks Rige); Danmarks Rige, meget vel, men der staaer ikke, hvorledes Danmarks Rige skal repræsenteres, hvorledes dette Danmarks

Rige skal samles under denne Forsætning, og havde man antaget, at det var en nødvendig Betingelse for Danmarks Rige, at der skulde være en Repræsentant for Færøerne, saa havde vi ikke skrevet en Valglov, hvori vi have ladet det staae som et Forbehold, om denne Repræsentant skal komme eller ikke, og ikke som Pligt, at han skal komme. Der staaer i Valgloven ikke et Ord om, at der skal komme en Repræsentant for Færøerne, men der staaer, at der kan komme en Repræsentant for Færøerne. Dengang altsaa, da vi stode Grundlovgivningen nærmere end, vi staae i dette Dieblit, og da vi gave en Valglov ud, hvorpaa den hovedsagelig skulde støttes, saa erkjendte vi det ikke for nødvendigt, for at Danmarks Rige skulde komme til Udvikling og Bestaaen og Grundloven see Fyldest, at der her skulde møde en Repræsentant for Færøerne, og man kan ikke derom sige, at der var Omstændigheder, som forhindrede det, som gjorde det umuligt at sætte os i Forbindelse med Færøerne og med Island, men vi erkjendte allesammen og maaskee især ligeoverfor Island, at der var en saadan Bannfællighed at overvinde i den Henseende, at vi vel skulde betænke os derpaa. Det ærede Medlem har udtalt det Ord „ultranorsk“; han vilde, at ikke Ultranorskheden skulde indvirke paa disse Forhold og berøve os Færøerne, men lader os sørge for, at en anden Ting, som ogsaa eksisterer, og som er ligesaa farlig og maaskee farligere for os selv, fordi den ligger i vort eget Kjød og gjør os den største Skade, at ikke Ultradanorskheden fører os til at forsomme at tage de Hensyn, som der nødvendigvis bør tages; lader os ikke komme derhen, for at ikke de, som maaskee lide noget af denne Ultranorskhedssyge, skulde finde sig saaledes indflemte i vore Fordringer til Ultradanorskheden, at de derved faae dobbelt Lyft til at stilles fra os; lader os see vi kunne samle de forskellige Dele af Staten med Velvillie under det fælles Paulun, og ikke tvinge dem ind under vore vilkaarlige Bestemmelser om, hvad der er godt Danst og ikke godt Danst. Jeg troer iøvrigt, at de fleste af disse Betragtninger ere egentlig underordnede Betragtninger. Det er i Forholdene selv vi skulle søge de rigtige Grunde, som skulle bestemme os for eller imod at vælge denne Institution.